

EMILIAN DUCA

**CODUL FISCAL AL ROMÂNIEI
(2015)**

Comentat și adnotat
(actualizat la 8 iulie 2015)

Universul Juridic
București
-2015-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2015, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris
al **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI COMERCIALIZAT
DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE
INTERIORUL ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DUCA, EMILIAN

**Codul fiscal al României : comentat și adnotat cu legislație secundară
și complementară, jurisprudență și norme metodologice : (actualizat
la 8 iulie 2015) / Emilian Duca. - București : Universul
Juridic, 2015**

ISBN 978-606-673-616-9

336.22(498)

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15;**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

ABREVIERI UZUALE

1. Publicații periodice

M. Of. – Monitorul Oficial al României,
Partea I

B. Of. – Buletinul Oficial al R.S.R.

2. Acte normative

HG – Hotărârea Guvernului

OG – Ordonanța Guvernului

OUG – Ordonanța de urgență a Guvernului

OMFP – Ordinul ministrului finanțelor
publice

OMEF – Ordinul ministrului economiei și
finanțelor

OPANAF – Ordinul președintelui Agenției
Naționale de Administrare Fiscală

C. civ. – Codul civil

C. fisc. – Codul fiscal al României

C. proc. fisc. – Codul de procedură fiscală

3. Autorități

ANAF – Agenția Națională de Administrare
Fiscală

DRFP – Direcția Regională a Finanțelor
Publice

UE – Uniunea Europeană

CE – Comisia Europeană

CEE – Comunitățile Economice Europene

4. Instanțe

CCR – Curtea Constituțională a României

CEDO – Curtea Europeană a Drepturilor
Omului

CJCE – Curtea de Justiție a Comunităților
Europene

ÎCCJ – Înalta Curte de Casație și Justiție

CSJ – Curtea Supremă de Justiție

CA – Curtea de Apel

5. Alte abrevieri

alin. – alineatul

art. - articolul

Dec. – Decizia

Hot. - Hotărâre

Ed.- Editura

ed. – ediția

lit. – litera

n.a. – nota autorului

nr. – numărul

pct. – punctul

GHID DE UTILIZARE A CODULUI

În tabelul următor se indică titlul și/sau capitolul care tratează diferite categorii de venituri obținute din România (în cazul nerezidenților sunt aplicabile și prevederile convențiilor de evitare a dublei impunerii):

Denumire venit	Titlu	Capitol
a) venituri din activitatea desfășurată de o persoană juridică/fizică prin intermediul unui sediu permanent în România (ori atribuibilă unui sediu permanent);	II III	III III
b) venituri din activități dependente desfășurate în România; - venit al unei persoane fizice române (rezident) - venit al unei persoane fizice străine (nerezident)	III V	V I
c) dividende de la o persoană juridică română; - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident.	II III V	V I
d) dobânzi primite de la un rezident; - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident.	II III V	V I
e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;	V	I
f) redevențe de la un rezident; - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident.	II III V	V I
g) redevențe plătite de un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;	V	I
h) venituri din proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, venituri din folosirea proprietății imobiliare situate în România și venituri din transferul dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare situate în România;	II III	III II,I V,VIII ¹
i) venituri din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică, dacă persoana juridică este o persoană juridică română sau dacă cea mai mare parte a valorii mijloacelor fixe ale persoanei juridice, direct sau prin una sau mai multe persoane juridice, reprezintă proprietăți imobiliare situate în România;	II III	III II și IV
j) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat;	III	VI
k) venituri din servicii prestate în România; - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident.	II III V	II I
l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România; - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident.	II III V	II I

<p>m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;</p> <ul style="list-style-type: none"> - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident. 	<p>II III V</p>	<p>II I</p>
<p>n) comisioane primite de la un rezident;</p> <ul style="list-style-type: none"> - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident. 	<p>II III V</p>	<p>II I</p>
<p>o) comisioane plătite de un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;</p>	<p>V</p>	<p>I</p>
<p>p) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;</p> <ul style="list-style-type: none"> - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident. 	<p>II III V</p>	<p>II I</p>
<p>q) venituri din transportul internațional aerian, naval, feroviar sau rutier care se desfășoară între România și un stat străin [litera q) a fost abrogată – aceste venituri se includ în profitul/venitul impozabil al rezidenților, iar nerezidenții sunt impozitați numai în anumite condiții: sediu permanent, de exemplu];</p>		
<p>r) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;</p> <ul style="list-style-type: none"> - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident. 	<p>II III V</p>	<p>VIII I</p>
<p>s) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România;</p> <ul style="list-style-type: none"> - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident. 	<p>II III V</p>	<p>VIII I</p>
<p>t) orice alte venituri obținute dintr-o activitate desfășurată în România.</p> <ul style="list-style-type: none"> - venit al unei persoane juridice române - venit al unei persoane fizice române - venit al unui nerezident 	<p>II III V</p>	<p>II - IX I</p>
<p>ț) venituri realizate din lichidare sau dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice române:</p> <ul style="list-style-type: none"> - venit al unei persoane juridice române; - venit al unei persoane fizice române; - venit al unui nerezident. 	<p>II III V</p>	<p>V I</p>

TITLUL I

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

Art. 1. – (1) [M 1] Prezentul cod stabilește cadrul legal pentru impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj și fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, precizează contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, precum și modul de calcul și de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite, taxe și contribuții sociale. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni și ordine în aplicarea prezentului cod și a convențiilor de evitare a dublei impuneri.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislația privind procedurile fiscale.

(3) În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.

(4) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(5) [M 2] Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

LEGISLAȚIE ȘI JURISPRUDENȚĂ

- Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în M. Of. nr. 597 din 13 august 2002;
- Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în M. Of. nr. 618 din 18 iulie 2006;
- OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M. Of. nr. 513 din 31 iulie 2007;
- HG nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în M. Of. nr. 651 din 20 iulie 2004;
- Regulamentul Consiliului (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 83 din 27 martie 1999, cu modificările ulterioare, al Regulamentului Comisiei (CE) nr. 794/2004 de punere în aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 140 din 30 aprilie 2004, cu modificările ulterioare, și al celorlalte reglementări comunitare în domeniu;
- Dec. CCR nr. 1609/2010 (publicată în M. Of. nr. 70 din 27 ianuarie 2011) – Prioritatea dreptului comunitar. Revizuire;
- Dec. ÎCCJ, s.c.a.f., nr. 4200/2011 (Limitarea libertății contractuale. Normă fiscală imperativă).

COMENTARII ȘI NOTE

1. Scopul Codului fiscal este definit ca fiind cadrul legal pentru reglementarea asietei (modul de așezare) impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale enumerate la articolul 2 al legii. Administrarea impozitelor și taxelor reglementate de Codul fiscal face obiectul dreptului procedural fiscal, respectiv al Codului de procedură fiscală și Normelor metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală.

2. Ministerul Finanțelor Publice este singura instituție autorizată să emită norme, instrucțiuni și ordine în aplicarea Codului fiscal. Pe cale de consecință, actele normative emise de alte organe ale administrației publice nu vor putea conține reglementări privind aplicarea Codului fiscal, cu

excepția cazurilor de delegare de competență prevăzute de Codul fiscal [a se vedea și prevederile art. 5 alin. (5) din Codul fiscal].

3. În cazul conflictului între dispozițiile Codului fiscal și alte acte normative, prevederile Codului fiscal vor avea prioritate, însă numai în ceea ce privește aplicarea legii fiscale. În principiu, facilitățile fiscale prevăzute în alte acte normative nu vor fi recunoscute din punct de vedere fiscal (în cazul impozitelor și taxelor reglementate de Codul fiscal), dacă Codul fiscal conține prevederi contrarii acestora. Fac excepție de la această regulă actele normative prin care se ratifică sau se pun în aplicare tratatele internaționale la care

România este parte (ex. Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, convențiile de evitare a dublei impunerii etc.), ale căror prevederi prevalează în fața legislației naționale, în limitele și condițiile prevăzute de Constituția României.

4. Deși nu a ratificat (încă) Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, România a preluat în mare parte prevederile acesteia prin adoptarea Legii nr. 590/2003 privind tratatele (publicată în M. Of. nr. 23 din 12 ianuarie 2004). Astfel, tratatele ratificate de Parlament fac parte din

dreptul intern (vezi și S. Chirică - *Măsuri legislative adoptate de România pentru combaterea fenomenului dublei impunerii internaționale*, Monitorul Fiscalității Internaționale nr. 7/2009, Wolters Kluwer).

5. Unele măsuri fiscale (de exemplu, reduceri de impozite sau chiar eșalonări la plată a creanțelor fiscale restante) constituie ajutor de stat și pentru acordarea lor este necesară aprobarea prealabilă a Comisiei Europene sau Consiliului Concurenței, după caz.

Modificări:

[M 1] Alin. (1) a fost modificat de OUG nr. 117/2010.

[M 2] Alin. (5) a fost modificat de OUG nr. 106/2007.

Impozitele și taxele reglementate de Codul fiscal

Art. 2. – (1) [M 1] Impozitele și taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a) impozitul pe profit;
- b) impozitul pe venit;
- c) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- d) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- e) impozitul pe reprezentanțe;
- f) taxa pe valoarea adăugată;
- g) accizele;
- h) impozitele și taxele locale;
- i) impozitul pe construcții.

(2) Contribuțiile sociale reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a) contribuțiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;
- b) contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;
- c) contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;
- d) contribuțiile asigurărilor pentru șomaj datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj;
- e) contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat;
- f) contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare.

COMENTARIU ȘI NOTE

1. Codul fiscal reglementează impozite și taxe care reprezintă cea mai mare parte a veniturilor bugetului de stat și bugetelor locale. Există însă o serie de taxe și contribuții reprezentând venituri ale bugetului de stat care sunt reglementate prin legi speciale, așa cum sunt, de exemplu, taxele pentru activități dăunătoare sănătății (Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006 Titlul XI Finanțarea unor cheltuieli de sănătate). Pe lângă acestea, există alte contribuții pentru asigurări sociale sau pentru fonduri speciale care sunt reglementate,

începând cu 1 ianuarie 2011, în Titlul IX² al Codului fiscal. O listă (exemplificativă) a contribuțiilor la fondurile speciale este prezentată în **Anexa nr. 1** a prezentei lucrări.

2. De la data aderării, în România se aplică direct prevederile Codului vamal comunitar și Regulamentului vamal comunitar [Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar]. Prin Regulamentul (CE) nr. 450/2008 a fost aprobat Codul vamal modernizat, act normativ care nu a fost pus în aplicare integral.

Modificări:

[M 1] Art. 2 a fost modificat integral de OUG nr. 117/2010 (de la 31 decembrie 2010). Alin. (2) a fost modificat prin OUG nr. 125/2011, începând cu 1 ianuarie 2012. Alin. (1) lit. i) a fost introdusă prin OUG nr. 102/2013, de la 1 ianuarie 2014.

CAPITOLUL II

Interpretarea și modificarea Codului fiscal

Principiile fiscalității

Art. 3. – Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

- a) *neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;*
- b) *certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenul, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;*
- c) *echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcție de mărimea acestora;*
- d) *eficiența impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice și juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.*

COMENTARIU ȘI NOTE

1. Principiile Codului fiscal, așa cum sunt enunțate în acest articol, nu au o aplicabilitate directă în practică, însă constituie repere importante pentru interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legislației fiscale (Codul fiscal și legislația derivată).
2. Un aspect interesant de discutat îl reprezintă aparenta incompatibilitate dintre principiul echității fiscale, enunțat la litera c) de la art. 3 din Codul fiscal (impozitarea diferită a veniturilor persoanelor fizice) cu cota unică de impozitare.
3. Ca urmare a aderării la Uniunea Europeană, principiile generale ale dreptului comunitar (așa cum au fost definite de

Curtea de Justiție a UE) se aplică direct și în România. Intră în această categorie *principiul egalității de tratament* (non-discriminării), *principiul proporționalității*, *principiul aplicării directe a dreptului comunitar*, *principiul subsidiarității*, *principiul certitudinii legislative* și *principiul așteptărilor legitime*. Alte principii au fost formulate cu privire la taxa pe valoarea adăugată, dintre care menționăm *principiul neutralității taxei* (vezi și E. Duca - *Teorie și practică privind taxa pe valoarea adăugată*, Editura Monitorul Oficial, 2012).

Modificarea și completarea Codului fiscal

Art. 4. – (1) Prezentul cod se modifică și se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

LEGISLAȚIE ȘI JURISPRUDENȚĂ

- Dec. CCR nr. 82/2009 (publicată în M. Of. nr. 33 din 16 ianuarie 2009); 786/2009 (publicată în M. Of. nr. 400 din 12 iunie 2009).

COMENTARIU ȘI NOTE

1. Prin introducerea acestui articol s-a dorit stabilirea unui regim restrictiv și predictibil de modificare a Codului fiscal. Astfel, proiectele de lege conținând modificări și completări ale Codului fiscal ar trebui să fie adoptate de către Parlament până la data de 1 iulie a anului curent, urmând să intre în vigoare începând cu data de 1 ianuarie a anului următor. Deși se utilizează termenul de „promovare” a unei legi, acesta nu se regăsește printre termenii consacrați de tehnică legislativă (legile se adoptă sau proiectul de lege se depune). Practica modificărilor de până acum a fost de a interpreta dispozițiile acestui articol ca fiind termene de recomandare, și nu imperative. Această interpretare are la bază utilizarea sintagmei „de regulă” și faptul că nu se prevede nicio sancțiune pentru nerespectarea acestui articol.

2. Chiar dacă se dispune că modificarea Codului fiscal se face numai prin lege (act normativ adoptat de către Parlament), acesta a fost modificat frecvent prin ordonanțe sau ordonanțe de urgență, fără ca această practică să fie considerată o încălcare a legii (a art. 4 Cod fiscal) ori a Constituției. Jurisprudența Curții Constituționale nu a luat în considerare interdicția prevăzută la art. 115 alin. (6) din Constituție cu privire la adoptarea de ordonanțe de urgență în domeniul drepturilor și obligațiilor fundamentale ale cetățenilor României (acestea din urmă includ și contribuțiile financiare – adică impozitele reglementate de Codul fiscal). În acest sens, se poate menționa că emiterea ordonanțelor a fost limitată la cele care afectează drepturile fundamentale prevăzute de Constituție (vezi Decizia CCR nr. 82/2009).

3. Din 2004 și până în prezent actele modificatoare ale Codului fiscal au inclus și dispoziții tranzitorii ori finale, distincte de articolele Codului fiscal. Aceste dispoziții (în vigoare la data lucrării) pot fi consultate în partea finală a lucrării, după Titlul X – Dispoziții finale.

Norme metodologice, instrucțiuni și ordine

Art. 5. – (1) Ministerul Finanțelor Publice are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înțelesul prezentului cod, prin *norme* se înțelege norme metodologice, instrucțiuni și ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) [M 1] Ordinele și instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, se emit de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanțelor Publice, nu pot elabora și emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepția celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanțelor Publice colectează și sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod și pune această colecție oficială la dispoziția altor persoane, spre publicare.

LEGISLAȚIE ȘI JURISPRUDENȚĂ

- Dec. CCR nr. 424/2013 (publicată în M. Of. nr. 15 din 10 ianuarie 2014).

COMENTARIU ȘI NOTE

1. Ministerul Finanțelor Publice este instituția abilitată de lege pentru elaborarea normelor necesare aplicării Codului fiscal, indiferent de denumirea acestora - norme metodologice, instrucțiuni sau ordine. Normele metodologice sunt aduse la cunoștința publicului prin publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I. Practic, normele metodologice se elaborează de Ministerul Finanțelor Publice și se aprobă prin hotărâre de Guvern, în timp ce instrucțiunile și ordinele se aprobă de către ministrul finanțelor publice. Alte instituții publice pot elabora norme numai în măsura în care Codul fiscal prevede în mod expres această posibilitate.

2. Colectarea și sistematizarea normelor în vigoare privind Codul fiscal se realizează de către Ministerul Finanțelor

Publice care pune colecția la dispoziția altor persoane spre publicare. În ultimii ani, colecția a fost pusă la dispoziția Regiei Autonome Monitorul Oficial. Legea nu prevede nicio sancțiune pentru nerespectarea acestei dispoziții legale.

3. Deși în sistemul juridic național jurisprudența nu este considerată izvor de drept, există un puternic curent de reconsiderare a rolului jurisprudenței, confirmat și de prevederile noului Cod de procedură civilă care a intrat în vigoare la data de 1 februarie 2013 (vezi și E. Duca – *Rolul jurisprudenței în dreptul fiscal*, Pandectele Săptămânale nr. 15/2011, Ed. Rosetti).

Modificări:

[M 1] Alin. (4) a fost modificat prin OUG nr. 109/2009.

Înfiiințarea și funcționarea Comisiei fiscale centrale

Art. 6. – (1) Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile și legislația fiscală.

(4) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5)-(8) [M 1] abrogate.

LEGISLAȚIE ȘI JURISPRUDENȚĂ

- OMFP nr. 688/2013 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale (publicat în M. Of. nr. 323 din 4 iunie 2013);
- Dec. CCR nr. 424/2013 (publicată în M. Of. nr. 15 din 10 ianuarie 2014).

COMENTARIILE ȘI NOTE

1. Soluționarea unor probleme legate de aplicarea Codului fiscal este atribuită prin lege Comisiei fiscale centrale, ale cărei decizii, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I. Comisia centrală fiscală aprobă și decizii cu privire la aplicarea unitară a prevederilor Codului de procedură fiscală.

2. Soluțiile unitare adoptate prin decizii ale comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ în baza căruia au fost date. Prin ordin al ministrului finanțelor publice, au fost aprobate și publicate în Monitorul Oficial al României decizii ale Comisiei fiscale centrale (vezi Anexa 6) după cum urmează: în 2004 (10 decizii), 2005 (2 decizii),

în 2006 (7 decizii), în 2007 (o decizie), 2008 (o decizie) și 2010 (o decizie), în 2011 (6 decizii), în 2013 (4 decizii) și în 2014 (6 decizii – din care 4 au fost publicate).

3. În reglementarea inițială, Comisia fiscală centrală era abilitată să emită soluții fiscale individuale anticipate, opozabile și obligatorii pentru organele fiscale de la data comunicării acestora către beneficiari/solicitanți, conform legii. Începând cu data de 12 iunie 2007, atribuțiile privind soluțiile fiscale individuale anticipate și acordul de preț în avans au fost acordate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca urmare a intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 529/2007 (vezi și art. 42 din Codul de procedură fiscală).

Modificări:

[M 1] Alin. (5)-(8) au fost abrogate prin Legea nr. 210/2005.

CAPITOLUL III

Definiții

Definiții ale termenilor comuni

Art. 7. – (1) [M 1] În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. **activitate** - orice activitate desfășurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

COMENTARIILE ȘI NOTE

1. O activitate, în sensul definiției analizate, intră sub incidența legii fiscale dacă îndeplinește următoarele condiții:

- a) este desfășurată pe cont propriu; și
- b) urmărește obținerea de venituri (câștig).

În conformitate cu dispozițiile art. 12 ale Codului de procedură fiscală, activitățile generatoare de venituri sunt supuse prevederilor Codului fiscal, adică sunt impozabile, chiar dacă nu se îndeplinesc cerințele altor dispoziții legale. Astfel, veniturile obținute din activități neautorizate sunt venituri impozabile potrivit Codului fiscal.

2. În contextul abrogării Codului comercial de către noul Cod civil, noțiunea de activitate a dobândit un nou înțeles. Astfel, caracterul lucrativ (obținerea unui câștig/profit) al activității nu mai este relevant, fiind relevante:

- a) caracterul de continuitate a activității;

b) caracterul organizat/sistematic al acesteia;

c) natura activității desfășurate care poate consta în producerea, administrarea și înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii.

3. În strânsă legătură cu noțiunea de activitate sunt conceptele de *întreprindere* (utilizat și în convențiile de evitare a dublei impunerii) și cel de *profesionist*. Legătura dintre aceste concepte este una directă: *profesionist este cel care exploatează o întreprindere* (vezi art. 3 Cod civil și art. 8 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Codului civil). În general, profesioniștii sunt supuși unor reglementări speciale care impun o autorizare prealabilă din partea organismelor profesionale (în cazul profesiilor liberale) și/sau înregistrare la registrul comerțului (în cazul comercianților persoane fizice sau persoane juridice).

2. **activitate dependentă** - orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

2.1. [M 2] abrogat.

2.2. [M 2] abrogat.

NORME METODOLOGICE

1. [M 20] O activitate poate fi reconsiderată, potrivit criteriilor prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal, ca activitate dependentă, în cazul în care raportul juridic în baza căruia se desfășoară activitatea nu reflectă conținutul economic al acesteia.